

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1145

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Duminică, 28 noiembrie 2021

SUMAR

Nr.

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 567 din 16 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, în interpretarea dată prin Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016 și prin Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

1.239. Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.183/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 9 noiembrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

108. — Hotărâre pentru modificarea clasificării țărilor/teritoriilor cu risc epidemiologic ridicat și pentru modificarea regulilor de acces asupra persoanelor care sosesc în România din zone de risc epidemiologic

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 567

din 16 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, în interpretarea dată prin Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016 și prin Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și ale art. 18¹ alin. (4) și a celorlalte articole cuprinse în capitolul V¹ al titlului VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, în interpretarea dată prin Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016 și prin Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Mihai Sorin Rădulescu și Radu-Florin Rădulescu în Dosarul nr. 5.578/2/2014* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.756D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere deciziile nr. 597 din 15 iulie 2020 și nr. 602 din 16 iulie 2020, prin raportare la art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 666 din 16 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.578/2/2014*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. 18¹ alin. (4) și ale celorlalte articole cuprinse în capitolul V¹ al titlului VII al**

Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, în interpretarea dată prin Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016 și prin Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Excepția a fost ridicată de Radu-Florin Rădulescu și Mihai Sorin Rădulescu într-o cauză civilă având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la emiterea titlului de plată aferent unei decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin cele două decizii menționate Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit un caz de ultraactivitate a legii, în sensul în care prevederile Legii nr. 247/2005 ar fi aplicabile și după momentul în care acestea au ieșit din vigoare prin abrogare, atât în ceea ce privește termenul, cât și cu privire la forma de exercitare a dreptului la despăgubire. Astfel, persoanele care au obținut titluri de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 trebuiau să se conformeze și după intrarea în vigoare a acestui din urmă act normativ prevederilor cuprinse în capitolul V¹ secțiunea 1 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, prevederi ce au fost abrogate expres de Legea nr. 165/2013. Normele legale criticate nu întrunesc cerința de previzibilitate prin prisma momentului la care au primit o interpretare oficială potrivit art. 521 din Codul de procedură civilă. Se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a statuat că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate — să își corecteze conduita, să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat. Tot astfel, principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară, predictibilă, unitară și coerentă. Aceste cerințe nu sunt întrunite în speță, întrucât, pe de o parte, cererea reclamanților formulată la Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fost suspendată în baza Hotărârii-pilot pronunțate în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, iar, pe de altă parte, reclamanții beneficiau de un titlu de despăgubire pentru care nu se împlinise termenul de opțiune la data abrogării art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, acestora, precum și altor subiecți de drept aflați în situații similare formându-li-se convingerea și speranța legitimă că le sunt aplicabile dispozițiile legii noi, respectiv Legea nr. 165/2013, și că nu trebuie și nu pot urma o procedură prevăzută de o lege abrogată. Se arată că, de vreme ce, în urma adoptării Legii nr. 165/2013, nu mai pot fi acordate despăgubiri în acțiuni, este absurdă impunerea condiției depunerii unei opțiuni de acordare a despăgubirilor în acțiuni, potrivit legii vechi abrogate, pentru a

beneficia de despăgubiri în bani potrivit legii noi, cunoscând că o astfel de modalitate de despăgubire în acțiuni nu mai poate fi realizată potrivit legii noi. Prin textele de lege criticate, interpretate oficial și obligatoriu de Înalta Curte de Casație și Justiție, este înfrânt principiul securității și previzibilității juridice.

6. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, arătând că aspectele invocate în motivarea excepției au fost menționate de reclamanți și ca argumente în justificarea caracterului fondat al acțiunii.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, și art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013: „(1) Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.”;

— Art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005: „Titlurile de despăgubire se valorifică în termen de 3 ani de la data emiterii, care însă nu expiră mai devreme de 12 luni de la prima ședință de tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul «Proprietatea».”

11. Textele de lege mai sus redată sunt criticate în interpretarea obligatorie dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin:

— Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 23 noiembrie 2016, potrivit căreia „termenul de 3 ani prevăzut de art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, nu este afectat de prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele

măsuri adiacente, cu modificările ulterioare, și ale articolului unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII «Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv» al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2012.”;

— Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 987 din 8 decembrie 2016, conform căreia „prevederile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nu sunt aplicabile persoanelor îndreptățite sau autorilor acestora care au obținut titluri de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 și nu au urmat procedura administrativă prevăzută în capitolul V¹ secțiunea 1 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, nerespectând termenele privind valorificarea acestor titluri”.

12. De asemenea, autorii excepției fac referire și la celelalte articole (art. 18²—18⁹) care formează capitolul V¹ — Valorificarea titlurilor de despăgubire. Stabilirea algoritmului de atribuire a acțiunilor emise de Fondul „Proprietatea” din titlul VII al Legii nr. 247/2005, dar întrucât sunt invocate strict formal și generic și nici nu sunt formulate critici distincte față de acestea, nu vor fi analizate de Curtea Constituțională ca obiect de sine stătător al excepției de neconstituționalitate. Simpla referire, fără o individualizare expresă, nu poate conduce la stabilirea acestor dispoziții ca obiect al excepției, întrucât Curții Constituționale nu îi revine rolul de a califica referirile mai mult sau mai puțin exacte ca obiect al excepției.

13. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, și în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile. Prin raportare la art. 20 din Legea fundamentală, se invocă și prevederile art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din aceeași convenție. Din interpretarea art. 20 din Legea fundamentală prin prisma textelor convenționale menționate, Curtea reține, totodată, și prevederile constituționale ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 597 din 15 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 9 octombrie 2020, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care condiționează însuși dreptul la despăgubiri al deținătorilor de titluri de despăgubire de exercitarea dreptului de opțiune pentru o anumită modalitate de despăgubire, este neconstituțională.

15. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că, în cadrul procedurii administrative pentru acordarea despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv de statul român în perioada regimului comunist, prevăzută în capitolul V¹ secțiunea 1 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor emitea o decizie reprezentând titlul de despăgubire, care se valorifica în termen de 3 ani de la data emiterii, prin preschimbarea acestuia într-un titlu de plată sau/și într-un titlu de conversie în acțiuni la Fondul „Proprietatea”. Legea nu conținea nicio prevedere referitoare la situația în care opțiunea menționată nu a fost exprimată, astfel ca, în lipsa acesteia, valorificarea titlului de

despăgubiri să se poată face în bani/acțiuni sau în ambele modalități. Mai mult, prin Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat că termenul de 3 ani este de decădere, ceea ce, în cazul în care persoana îndreptățită nu și-a exprimat opțiunea pentru una dintre modalități, duce la pierderea dreptului subiectiv de a obține valorificarea titlurilor de despăgubire.

16. Curtea Constituțională a constatat că se ajungea astfel la situația în care neexercitarea unei opțiuni pentru o anumită modalitate de despăgubire, coroborată cu nereglementarea unei modalități de despăgubire aplicabile în lipsa exprimării vreunei opțiuni, să determine chiar pierderea dreptului subiectiv de a obține valorificarea titlurilor de despăgubire. Așadar, persoana îndreptățită nu era decăzută din dreptul de a-și exprima o anumită opțiune, ci chiar din dreptul de a primi despăgubiri pentru imobilul preluat în mod abuziv de stat, aspect ce aduce în discuție încălcarea art. 44 din Constituție.

17. Totodată, Curtea a observat că, până la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, conform Legii nr. 247/2005, persoana îndreptățită la restituire are o simplă expectanță de a dobândi măsurile reparatorii instituite prin lege, iar nu un drept efectiv, concretizat într-un drept de creanță izvorât din titlul de despăgubire. Însă, din momentul în care Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor emitea titlul de despăgubire până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor consemnate/propuse, actualizate cu indicele de inflație, titlul de despăgubire emis reprezintă un bun care intră în sfera de protecție a art. 44 alin. (1) din Constituție, conform căruia dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Curtea a constatat că textul de lege criticat consacră o soluție legislativă care aduce atingere dreptului de proprietate privată al persoanei îndreptățite la despăgubiri, reprezentând o ingerință a statului în exercițiul acestui drept fundamental, printr-o măsură care nu este necesară pentru atingerea scopului legitim urmărit. Faptul că nu a fost reglementată o modalitate subsidiară de executare a obligației în caz de neexprimare a dreptului de opțiune, faptul că durata termenului de exprimare a dreptului de opțiune nu susține îndeplinirea corespunzătoare a scopului urmărit, că sancțiunea decăderii privește însuși dreptul subiectiv la despăgubiri — în loc să privească doar dreptul de opțiune —, precum și că se instituie o procedură de valorificare a titlului de despăgubire cu efecte negative chiar asupra dreptului persoanei îndreptățite sunt motivele care demonstrează că textul de lege criticat rupe echilibrul care trebuie să existe între interesele concurente în cauză și creează un avantaj disproportionat în favoarea statului.

18. Raportat și la art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a observat că, în temeiul art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, coroborat cu intervențiile legislative ulterioare, cetățeanul a fost pus în fața unei situații inacceptabile din punct de vedere juridic: să opteze între două modalități de valorificare a titlului de despăgubire, sub sancțiunea decăderii din însuși dreptul la despăgubire, deși una dintre modalitățile de despăgubire nu a fost nicicând actuală, nefiind utilizabilă în perioada de referință. S-a ajuns astfel la situația în care, în lipsa opțiunii între o modalitate de despăgubire existentă și una iluzorie, să se piardă însuși dreptul la despăgubire. De asemenea, Curtea a observat că cetățeanul confruntat cu o asemenea ipoteză se află într-o situație juridică confuză, iar sancțiunea insecurității provocate de legiuitor se reflectă în totalitate asupra sa, ceea ce este de natură să contravină valorilor caracteristice statului de drept.

19. Curtea a precizat că, în condițiile constatării neconstituționalității soluției legislative cuprinse în art. 18¹

alin. (4) din Legea nr. 247/2005, care condiționează însuși dreptul la despăgubiri al deținătorilor de titluri de despăgubire de exercitarea dreptului de opțiune pentru titluri de plată și/sau de conversie în acțiuni, modalitatea de despăgubire pe care statul trebuie să o asigure pentru respectivele titluri de despăgubire va fi prin emiterea de titluri de plată în conformitate cu art. 41 din Legea nr. 165/2013. De asemenea, Curtea a arătat că, potrivit art. 521 alin. (4) coroborat cu art. 518 din Codul de procedură civilă, Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, își încetează aplicabilitatea la data constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

20. Totodată, prin Decizia nr. 602 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 9 octombrie 2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, în interpretarea dată prin Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt neconstituționale.

21. Pentru a decide astfel, Curtea a reținut că prevederile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 constituie norme tranzitorii care reglementează modalitatea de plată a sumelor de bani reprezentând despăgubiri aferente imobilelor care nu pot fi restituite în natură, rezultate din aplicarea legilor reparatorii, în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Spre deosebire de sistemul precedent, în care despăgubirile constau esențialmente în echivalent bănesc, prin noua lege a fost reconsiderată modalitatea de compensare a pierderii suferite de foștii proprietari, viziunea legislativă introdusă prin Legea nr. 165/2013 fiind reprezentată de acordarea de măsuri reparatorii constând în compensarea cu bunuri oferite în echivalent și în compensarea prin puncte. Autorii excepției au criticat înțelesul pe care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept l-a dat prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, fixând sfera de aplicare a acestora și statuând că nu pot beneficia de prevederile textului criticat persoanele îndreptățite sau autorii acestora care au obținut titluri de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dar nu au urmat procedura administrativă prevăzută în capitolul V¹ secțiunea 1 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, nerespectând termenele privind valorificarea acestor titluri.

22. Curtea Constituțională a reținut că stabilirea și plata despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv conform Legii nr. 247/2005 presupuneau parcurgerea unei proceduri care debuta, conform art. 16 alin. (7) din titlul VII, cu emiterea de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a deciziei reprezentând titlul de despăgubire, în baza unui raport de evaluare a imobilului. Potrivit art. 18 alin. (1) din titlul VII al aceleiași legi, după emiterea titlurilor de despăgubire aferente, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emitea, pe baza acestora și a opțiunilor persoanelor îndreptățite, un titlu de conversie și/sau un titlu de plată. Legea oferea și definițiile termenilor utilizați, precizând că „titlurile de plată” sunt certificate emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în numele și pe seama statului român, care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român de a primi, în numerar, o sumă de maximum 500.000 lei, iar „titlurile de conversie” sunt certificate emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în numele și pe seama statului român, care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român și care urmează a fi valorificate prin conversia lor în acțiuni emise

de Fondul „Proprietatea”. Art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 cuprindea o precizare esențială, și anume că era necesar ca titlurile de despăgubire să fie valorificate în termen de 3 ani de la data emiterii, care însă nu expira mai devreme de 12 luni de la prima ședință de tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul „Proprietatea” (care a avut loc la 25 ianuarie 2011).

23. Curtea Constituțională a avut în vedere Decizia nr. 597 din 15 iulie 2020, precitată, și a observat că, atâta vreme cât art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 se bucura de prezumția de constituționalitate, era evident că art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 se putea referi numai la persoanele îndreptățite care nu și-au pierdut dreptul subiectiv de a obține valorificarea titlurilor de despăgubire, respectiv cele care și-au exercitat dreptul de opțiune. Însă, în condițiile constatării neconstituționalității art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, rezultă că nu și-au pierdut dreptul subiectiv de a obține valorificarea titlurilor de despăgubire nici persoanele îndreptățite care nu și-au exercitat dreptul de opțiune. Prin urmare, la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, indiferent că a exercitat sau nu dreptul de opțiune, nicio persoană îndreptățită nu și-a pierdut dreptul subiectiv de a obține valorificarea titlurilor de despăgubire.

24. Curtea a subliniat că art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 și art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 formau un *corpus* legislativ unitar, între acestea existând o legătură funcțională indisolubilă, dar, întrucât primul și-a pierdut acoperirea de constituționalitate, cel de-al doilea trebuie să acopere sfera creditorilor titulari ai unor titluri de despăgubire emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 și care nu au optat pentru una dintre cele două modalități de valorificare a acestora, prin transformarea în titlu de plată și/sau titlu de conversie în acțiuni la Fondul „Proprietatea”, care sunt, astfel, și

ei îndreptățiti la despăgubiri bănești. Art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 se referă, în mod generic, la dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, de unde rezultă că dreptul la despăgubire se valorifică indiferent că persoanele și-au exercitat sau nu dreptul de opțiune.

25. În acest context, Curtea Constituțională a constatat că interpretarea art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 dată prin Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, devine contrară art. 15 alin. (1) și art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât afectează dreptul de proprietate privată al titularilor unui titlu de despăgubire care nu și-au exprimat dreptul de opțiune în privința modalității de despăgubire, în condițiile incerte de până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

26. Față de jurisprudența mai sus citată, având în vedere art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și data sesizării Curții Constituționale, anterioară pronunțării deciziilor menționate, excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul prezentei cauze urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

27. Curtea reamintește că, astfel cum a statuat prin decizii anterioare, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, paragraful 18, sau Decizia nr. 365 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 40, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă poate constitui motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 19—23).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, în interpretarea dată prin Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016 și prin Decizia nr. 40 din 14 noiembrie 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Radu-Florin Rădulescu și Mihai Sorin Rădulescu în Dosarul nr. 5.578/2/2014* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea
Guvernului nr. 1.183/2021 privind prelungirea stării de alertă
pe teritoriul României începând cu data de 9 noiembrie 2021,
precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata
acesteia pentru prevenirea și combaterea
efectelor pandemiei de COVID-19**

Ținând seama de măsurile adoptate prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 107/2021 privind modificarea clasificării țărilor/teritoriilor în sensul trecerii unor state în zona roșie, precum și pentru completarea Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 43/2021 privind aprobarea listei țărilor/teritoriilor de risc epidemiologic ridicat, criteriile pe baza cărora se stabilesc acestea, precum și a regulilor de aplicare a măsurii carantinei asupra persoanelor care sosesc din acestea în România, respectiv prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 108/2021 pentru modificarea clasificării țărilor/teritoriilor cu risc epidemiologic ridicat și pentru modificarea regulilor de acces asupra persoanelor care sosesc în România din zone de risc epidemiologic,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.183/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 9 noiembrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1070 din 8 noiembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — În condițiile art. 5 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se interzice intrarea pe teritoriul României, prin punctele de trecere a frontierei de stat, a cetățenilor străini și apatrizilor, definiți potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sosesc din Botswana, Eswatini, Lesotho, Malawi, Mozambic, Namibia, Africa de Sud și Zimbabwe.”.

2. La articolul 15, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Respectarea aplicării măsurilor prevăzute la art. 2 și 21 se urmărește de către Ministerul Afacerilor Interne.”

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor interne,

Raed Arafat,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

p. Ministrul afacerilor externe,

Cornel Feruță,

secretar de stat

București, 28 noiembrie 2021.

Nr. 1.239.

ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMITETUL NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

HOTĂRÂRE

pentru modificarea clasificării țărilor/teritoriilor cu risc epidemiologic ridicat și pentru modificarea regulilor de acces asupra persoanelor care sosesc în România din zone de risc epidemiologic

Având în vedere recomandările Uniunii Europene, stabilite în cadrul Mecanismului Integrat pentru Răspuns la Crize (*IPCR*), referitoare la trecerea țărilor Botswana, Eswatini, Lesotho, Mozambic, Namibia, Malawi, Africa de Sud și Zimbabwe în zona roșie din cauza înregistrării unei creșteri rapide a infecțiilor datorate unor noi variante de virus, introducerea unor prevederi distincte în ceea ce privește măsura carantinei aplicabilă cetățenilor români, cetățenilor din țările Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau din Confederația Elvețiană care sosesc în România, precum și interzicerea accesului cetățenilor străini și apatrizilor care sosesc din aceste țări,

conform precizărilor Centrului pentru Prevenirea și Controlul Bolilor referitoare la lipsa datelor științifice privind severitatea bolii pe care o provoacă noua tulpină și nici răspunsul imunitar la vaccinuri, îngrijorătoare fiind suspiciunea de transmisibilitate crescută față de variantele anterioare,

luând în considerare datele centralizate la nivelul Institutului Național de Sănătate Publică referitoare la actualizarea informațiilor privind cazurile de infectare cu varianta Omicron (B 1.1.529) detectate la nivel internațional până la data de 27 noiembrie 2021, conform căreia noua variantă virală a SARS-CoV-2 a fost detectată în teste prelevate de la o persoană care a călătorit din Malawi,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. c) și art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d), art. 5 alin. (3) lit. b), art. 32 alin (1) și art. 37 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 3 lit. a), art. 4, art. 7 alin. (1) lit. a) și ale art. 11 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 20 lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului național pentru situații speciale de urgență, cu modificările și completările ulterioare,

Comitetul Național pentru Situații de Urgență adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se modifică clasificarea țărilor/teritoriilor aprobată prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 106/2021 privind aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, în sensul introducerii statului Malawi în zona roșie.

Art. 2. — Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 43/2021 privind aprobarea listei țărilor/teritoriilor de risc epidemiologic ridicat, criteriile pe baza cărora se stabilesc acestea, precum și a regulilor de aplicare a măsurii carantinei asupra persoanelor care sosesc din acestea în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 2 iulie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează astfel:

— Articolul 5¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5¹ — (1) Prin excepție de la prevederile art. 5, pentru toate persoanele cetățeni români, cetățeni din țările Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană, care sosesc în România din Botswana, Eswatini, Lesotho, Malawi, Mozambic, Namibia, Africa de Sud și Zimbabwe se instituie măsura carantinei pentru o perioadă de 14 zile, astfel:

a) la domiciliu sau la locația declarată, dacă există posibilitatea delimitării față de ceilalți membrii ai familiei sau față de cei cu care locuiesc;

b) în spații special destinate, puse la dispoziție de autoritățile administrației publice locale, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Pentru toate persoanele prevăzute la alin. (1) se instituie obligativitatea testării RT-PCR pentru SARS-CoV-2 la sosirea în România, precum și în a 8-a zi de la sosire, iar în cazul unui rezultat negativ acestea pot ieși din carantină începând cu ziua a 10-a.”

Art. 3. — Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 107/2021 pentru modificarea clasificării țărilor/teritoriilor în sensul trecerii unor state în zona roșie, precum și pentru completarea Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 43/2021 privind aprobarea listei țărilor/teritoriilor de risc epidemiologic ridicat, criteriile pe baza cărora se stabilesc acestea, precum și a regulilor de aplicare a măsurii carantinei asupra persoanelor care sosesc din acestea în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1144 din 27 noiembrie 2021, se modifică astfel:

— Articol 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Se interzice accesul pe teritoriul României, prin punctele de trecere a frontierei de stat, a cetățenilor străini și apatrizilor, definiți potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, care sosesc din Botswana, Eswatini, Lesotho, Malawi, Mozambic, Namibia, Africa de Sud și Zimbabwe.”

Art. 4. — Se activează Mecanismul European pentru Protecție Civilă pentru asigurarea asistenței consulare cetățenilor români aflați în statele Botswana, Eswatini, Lesotho, Malawi, Mozambic, Namibia, Africa de Sud și Zimbabwe, în vederea repatrierii, ca urmare a imposibilității folosirii curselor aeriene de linie.

Art. 5. — Pentru punerea în executare a prevederilor art. 4, se abilitază Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență, și

Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM, să întreprindă măsurile din competență.

Art. 6. — Costurile aferente desfășurării activității menționate la art. 4 și 5 sunt asigurate din bugetul de stat, de la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin bugetele ministerelor implicate, și prin Mecanismul European pentru Protecție Civilă, după caz.

Art. 7. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României Partea I și se comunică tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

Președintele Comitetului Național pentru Situații de Urgență,

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 28 noiembrie 2021.

Nr. 108.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

